

Påsketur 5.-20. april 2025

I år ble det Holland eller Nederland, med Keukenhof som hovedattraksjon. Alle blomsterelskere burde ta seg en tur dit om våren, når hele området ligner et lappeteppe av blomster i mange flotte farger.

Det beste syn hadde vært fra lufta, men vi holdt oss på bakken og startet turen i Lübeck hvor vi har en rimelig bobilplass og en fin restaurant med god mat og drikke. Her har vi anledning til å bli kjent med hverandre når vi skal være sammen i 14 dager.

Hansabyen Bremen var neste stopp

Byen er også kjent fra brødrene Grimm's eventyr om «Bymusikantene». Det som er mindre kjent er at kaffe uten koffein ble «oppfunnet» i Bremen. I 1903 ble det for første gang produsert

kaffe uten koffein. Ludwig Roselius som var kaffehandler i Bremen og gründeren av kaffe HAG, utviklet fremgangsmåten å fjerne koffein fra kaffen.

Hva gjør man så med koffeinen? Guiden fortalte at denne ble solgt til Coca Cola-kompaniet og brukt i Cola. Bremen har alltid jobbet med sjøfart og handel, og dette bærer den preg av. For å komme nærmere havet innlemmet de byen Bremerhafen. Etter en interessant byvandring slappet vi av på torget, helt til alle forsvant inn i Ratskeller, et flott og stort kjellerlokale. Her

Keukenhof.

Kos på torget i Bremen.

Bremen gatemusikanter.

hadde vi reservert plass til 58 personer og fikk god oppvarming. Maten var bestilt et par uker i forveien, da var det bare å bestille drikke og nyte måltidet.

Leeuwarden i Nederland var det neste målet

Byen ligger i provins Friesland og fikk bystatus i 1435. Da hadde det bodd folk der i 500 år. Blant berømte personer fra denne byen er Mata Hari.

Bobilplassen i Yachthavnen var for liten for alle bilene, så vi måtte dele oss. Som velkomst fikk vi en flaske med noe godt i på deling, og hver bil fikk en pose med infobrosjyrer etc. Jeg hadde bestilt båtsightseeing til dagen etter (9.april). Lite ante jeg hva slags båter dette var. Overraskelsen var stor da jeg så den - åpen båt med en mann som var både mannskap og guide. Båt to hentet den andre gruppa fra Hiddema Camping og vi dro sammen til byen. Dette var en kald fornøyelse, men skipperen hadde sørget for god drikke som ga oss varmen. Selvfølgelig hadde vi kledd oss etter været. Innpakket i tykk genser, jakke, skjerf og lue samt ulltepper satt vi og beundret utsikten langs strekningen. Da var det deilig å komme på restauranten «Hofdame», der vi hadde bestilt lunsj.

Nå sto Amsterdam på programmet

Men før vi kom så langt tok vi en lunsjpause på restaurant Kornwerderzan midt i «Afslutdijken». Diket er 30 km langt - ingeniørkunst. Å temme «havet», kan Hollenderne. Der var det også et museum hvor man kunne se hvordan diket ble bygget. Så gikk turen videre til campingplassen i Amsterdam. Det ble noen runder i området før vi fant plassen. Vi var ikke de eneste som kjørte feil, det var veiarbeid. Men til slutt var vi samlet igjen.

Amsterdam er en by som man skulle hatt en uke til å utforske. Det hadde ikke vi, derfor ble det sightseeing med en dobbeltdekker og Corne Bibo, en meget kunnskapsrik guide.. Amsterdam er nesten bilfri, derfor gikk turen for det meste utenfor byen. Første stopp gikk til den berømte «Rembrandt Vindmølle» som Rembrandt hadde forevige i et kjent trykk.

Neste stopp var en bondegård med kuer, geiter og høns. Kuene stod i et åpent fjøs, så vi kunne både lukte dem og

Keukenhof.

beundre dem. Bonden lokket oss inn i hus for å smake på oster. Neste rom var et verksted hvor han produserte, som han sa, ekte hollandske tresko. Vi tvilte litt på det, da vi så mange sekker med grovskårne tresko. Han viste oss også de gamle maskinene som fremdeles er i bruk. Verten var en god og ivrig forteller, han snakket hele tiden, på engelsk, blandet med litt tysk og hollandsk der ordforrådet ikke strakk til. Sightseeingen på gården endte i en souvenirbutikk. Her kunne man kjøpe alt fra postkort til tresko. Selv falt jeg for røkt ost. Den var kjempegod.

Vår bussjåfør burde fått en utmerkelse. Hvordan han manøvrerte dobbeltdekkeren fra en liten grusvei inn i den smale porten og snudde den i den trange gårdsplassen, var fantastisk. Da vi kjørte ut av gården fikk de som satt foran hjertet i halsen. Det så ut som om vi skulle havne rett i kanalen. Så skjedde heldigvis ikke.

Blomsterparken Keukenhof

Nå var det vår dagen alle hadde sett fram til - blomsterparaden i Keukenhof. Denne gangen hadde vi et annet firma og en kvinnelig sjåfør. Hun fortalte oss litt om området vi passerte. Fremme i Keukenhof var vi slettes ikke alene. Det var ca 400 busser på parkeringen. Derfor var det viktig for oss å huske hvor vår buss stod. De fleste tok bilde av plassen. I samlet flokk beveget vi oss til inngangen. Jeg hadde felles billett og vi passerte vaktene. Deretter spredde vi oss. Et fantastisk blomsterhav møtte oss, mange små bed med ulike eksotiske blomster og andre vekster, samt noen skulpturer. Et syn for øyet. Selv om det var mange mennesker samlet, så var det ingen trengsel, vi fikk t.o.m. plass på caféen.

Været ble bra og ganske varmt etter hvert. Klokken 12 begynte blomsterparaden. Det var lettere sagt enn gjort å finne plass i den folkemengden. Vi var litt heldige, Øistein satt i rullestol og da var det bare å brøyte seg vei. Vi fikk en fin plass ved gjerdet.

Mange flotte vogner rullet forbi, man kunne se at de hadde jobbet hardt for å få det til. Sikkert veldig tidkrevende å lage en utskytingsrampe for romskip med rakett av blomster på en lastehenger.

Paraden dekket en rute på 42 km, fra Noordwijk til Haarlem, og hadde ca 20 flåter samt 30 blomstersmykkede biler, akkompagnert av marsjerende bands. For noen var det nå siste dag på turen, mens andre ble med videre.

Neste stopp var Citycamp i Rotterdam

Vi hilste på nye deltakere, været hadde blitt bedre og vi satt ute og koste oss. Også her ble det busstur. Igjen hadde vi en kvinnelig sjåfør, Mike het hun. Hun var sikkert en godkjent sjåfør, men hun kjente ikke byen sin. Det ble mange feilkjøringer. En gang holdt hun på å kjøre inn i en altfor trang gate. Vi kom fra en nokså trafikkert vei og hun måtte rygge. Da sprang jeg ut og stoppet trafikken slik at hun kunne rygge. Jeg fikk applaus for det.

Det var ikke mye vi så av Rotterdam, vi kjørte ut til byen Delft og besøkte fabrikken der. Vår guide ville ta oss med til en privat fabrikk der man produserte det berømte Delftware, en form for fajanse, ifølge Wikipedia, og Delft er et begrep innen dette faget. Fantastisk arbeid, alt fra ulike keramiske fliser, vaser, tallerken, smykker til hele veggbilder. De hadde også laget en kopi av Rembrandts Nattevakt.

Bussen slapp oss av rett ved et nydelig torg. Her var mye å se - noen «skakke» hus, man kunne gå inn i. Et kjempestort hus som så ut som et shoppingsenter, dro oss til seg. Det hele så ut som en mathall. På innsiden fantes det utallige små restauranter og matboder. Her kunne man spise mat fra hele verden, fast food og slow food, utvalget var stort. På hver side av hallen, var det leiligheter i mange etasjer. Og i kjelleren var det matbutikker og mye annet.

En interessant by med en unik arkitektur og morsomme statuer. Mike fant veien «hjem». Nok en fin dag var over og vi satt ute og hadde mye å snakke om.

Neste stopp Antwerpen

Citycampingen lå rett ved kanalen, vi tok Waterbus'en til

sentrum. Her hadde jeg bestilt en sightseeing med bybussen. I ca en time kjørte den oss gjennom hele byen, mens en engelsktalende stemme informerte oss om stedene vi passerte. Etterpå var det deilig å sette seg ned på en av de mange uterestaurantene og nyte både solen og noe godt å drikke.

Brügge

Vi skulle se byen Brügge og jeg mente å ha bestilt en camping i nærheten for den 16.april, men det hadde nok oppstått en misforståelse. Dette har aldri skjedd i de 27 åra jeg har holdt på. Men, vi fant en fin camping - Klein Strand i Jabbeke. Det ble dessverre ingen guidet tur i Brügge. Men vi koset oss i den lille restauranten på plassen.

Huldenberg og Waterloo

Så gikk turen til Huldenberg, ikke langt fra Brussel, og hovedmålet vårt var Waterloo.

Veien dit vil vel ingen glemme med det første. En svingete vei som gikk delvis gjennom et skogholt. Huldenberg er ikke stor, og mange kjørte forbi gata vi skulle inn på. Den var smal og bratt, her var det ikke plass til to biler. Vel oppe i åkerlandet kjørte vi videre på en krøttersti. Så kom det en liten, men veldig bratt skråning. Mange biler kjørte nedi med bakkdelen. Jeg tror ikke noen har fått skade. Rett etterpå gikk det like bratt oppover.

Det var verre for bussen som hentet oss dagen etter, han skrapte nedi og tok med noe gras og jord. Han måtte rygge nokså langt bakover før han fikk snudd og kom på rett vei.

Vi kom omsider til «Memorial 1815, Domaine de la bataille de Waterloo» - slagstedet Waterloo, der Napoleon møtte sin skjebne. Museet som var nokså nytt, lå under bakken og var meget omfattende. Fantastiske utstillinger av hendelsen, samt av de ulike uniformene. Offiserer i paradeuniformer på hester. En film av slaget virket veldig så ekte, med brøl fra kjempende og sårete soldater, samt kanondrønn som fylte rommet. Det var

Treskoproduksjon.

Tresko.

Waterloo.

Torvet i Antwerpen.

Keukenhof.

Delftporselen.

nesten så en kunne lukte kruttøyken som spredde seg ut over filmrerretet.

I en rund bygning hadde man fremstilt slaget, imponerende. Dette var den gamle delen. De sprekste blant oss klatret opp de 125 trappetrinnene for å se over slagstedet. Hvis en forestilte seg stedet, oversådd med døde og sårete soldater og hester, ble man ganske uvel. Ved siden av på plenen var det satt opp en soldatleir. Her kunne man se hvordan livet for den enkelte var. Avslutningsvis var vi også innom suvenirbutikken som hadde mange fristelser.

Det var planlagt Pizza på campingplassen, men jeg fikk ikke noen til å komme til oss med den. Sjåføren visste råd, han slapp oss av ved Hotel Vert i byen og vi tok inn på «la cuisine du cote vert». Her fikk vi god mat og drikke. En vellykket kveld.

Arnheim NL var neste og siste stopp sammen

Campingplassen var kjempeflott og luksuriøs, der hver plass hadde sitt eget sanitæranlegg. Vi laget langbord og bestilte Pizza. Denne gangen kom det to biler og vi hadde mye pizza.

Det ble en hyggelig kveld i fint vær.

Alt går ikke som planlagt, det merket jeg etter hvert. Det var umulig å få tak i en buss for oss. Derfor brukte vi Taxi til og fra byen. De har dessverre ikke maxitaxi, så det ble en del biler vi disponerte. Alle som ville kom til byen, og vi gikk samlet til turistinfo og spredde oss etter det. Noen ganger er det fint å kunne gjøre som man vil. Vi var heldige, det var et stort marked på torget. Her kunne en kjøpe alt fra grønnsaker, ost og andre matvarer og mye annet.

Arnheim er kjent fra WWII slaget ved Arnheim. Museet var lite, men meget innholdsrikt med mange bilder og plakater og noen gjenstander. I kjelleren kunne man se hendelsen på film. Det var en nydelig by, Tourist-Info var plassert i domkirken. Vi hadde nydelig vær og over hele byen fantes det uterestauranter. Da ble det både utepils og softis.

20.april, avreisedag. Øistein og jeg takker for samværet og håper alle har koset seg.

Adrone 174

Domkirken i Arnheim.

Venter på taxi.